

Р Ъ Ч Ъ

ПРОИЗНЕСЕНА ВЪ НАРОДНИЯ ТЕАТЪРЪ ОТЪ УЧЕНИЧКАТА
ОТЪ I СОФИЙСКА ДЪВИЧСКА ГИМНАЗИЯ
ШЕНТОВА ЛЮБА.

Родни поете,

Днесъ празнуваме Вашата слава, слава на родината ни. Вие и нашата родина, не сж ли това два образа, що се сливатъ все въ едно прѣдъ насъ? И не сте ли Вие нейниятъ най-прѣданъ синъ? Не все за нея ли пѣте Вие? И тази родина знае това; тя цѣни своя пѣвецъ и вижте нейниятъ тжженъ образъ, какъ сияе отъ гордостъ! До днесъ тя се е вслушвала само въ туй, що Вашата лира ѝ е поднасяла, но вижте сега, поете, вижте какъ е възторжено усмихната! Чуйте, какъ тя Ви привѣтствува и благодари! Въ тия привѣти и благодарности е вплетена всичката горещина на нашитѣ млади сърца! Та какъ да не Ви благодаримъ, скжпи просвѣтителю на нашитѣ души! Та нали Вие ни научихте да обичаме своето отечество! Нали неговиятъ образъ се замѣрка чрѣзъ Вашитѣ пѣсни прѣдъ насъ, когато сричахме още! И нали ние завършваме своето учение взрѣни все въ тия пѣсни! Нали възторжената Ваша обичъ прѣмина въ душитъ, които Вие научихте, какъ да цѣнатъ родината си и да вѣрватъ въ нейнитѣ добри бжднини?!... Та какъ да не вѣрваме въ тия бжднини, когато нашата млада родина създаде Васъ, поете! И ние вѣрваме въ тѣхъ, въ тия бжднини и прѣзъ любимия нейнъ образъ, образа на нашата родина, ние виждаме образа на любимия нейнъ пѣвецъ и неговата слава, ще бже всѣкога славата на нашата родина, скжпи учителю, родни поете!